

Cântec de prieten

trăinicieii noastre peste Vremuri și peste Timp, participând la lansarea unei cărți aparținând confratului Ion Moraru-Cașin. L-am regăsit cum îl știam de-o viață: verde, vulcanic, scilipitor, bonom și generos! La despărțire, ne-am juruit să ne vedem (la) (într-o) vară și să mergem la Strașla, ca să descoperim, (în sfârșit!), cetatea dacică despre care îi povesteam încă din secolul trecut. Se vede că îngerii n-au mai avut răbdare!

Am căutat prin „arhiva mea sentimentală“ și-am regăsit cele câteva versuri care m-au recomandat în ziua de pomină, de la finele lui 1972. Le intitulasem, modest, *Soare*. Acum, i le dedic:

*Te caut în duhul culorii
și-n somnul macilor copti,
rătăcit printre fire de nori,
Te rog, mai bate-mi, de poți,
măsura cântării din moarte spre zi.*

*Îngemănatelile aște
copita nopților sparg
Cu-adausul rece de iarbă-crăiasă,
A pruncilor timpuri cu ochii mai
umezi,
cu floarea stăpână aprinselor
glastre.*

Pentru conformitate, peste gând și peste veac, deconspirăm, cu presupusul sacrilegiu al devoalării din culisele intimității:

*Imnului: Ion Ionescu,,
în semn de recunoștință
pentru primirea sa liberă,
B. O. D. M.
13 dec. 1972*

Elegie pentru Maria Teslaru

17 februarie 2019, duminică...! Duminică oarbă, duminică surdă, duminică mută...! Duminică de clopot de plâns, duminică de lemn de toacă, duminică de pământ de groapă. Duminică de mușcătură de moarte, duminică de frică de moarte, duminică de nebiruință în războiul cu moartea: actrița Maria Teslaru a părăsit într-o secundă lumea finită pentru ea cu un deal al osândeii. După șaiszeci și trei de ani și o iarnă pe sfârșite de la-nceputul celui de-al șaiszeci și patrulea...!

Pași mai lini, pași mai grăpiș, zile mai bune, zile mai rele, soare blând, soare cu dinți, brațe de-mbrățișat, brațe de sugrumat, flori de nectar, flori de ambrozie, vin de potir, vin de șoricioaică, pâine de cumine-cătură, pâine de nadă... , toate i s-au dat și numai până aici i-au fost hrană și piatră, lumină și beznă, surâs și plâns...!

Ne mor dragele și dragii, ni se duc, în iureșul morții, de ne e grijă de nopți și neliniște de zile, de ne e teamă de vești, de ne e teamă de telefon, de ne e teamă de bătaia în ușă! Zburăm prin Cosmos după planete, dar nu luăm urma morții să-i găsim scorbura, ne executăm sufletul pentru poftă, dar nu cheltuim bani câți ar trebui, nu ne dăm obol timpul, odihna, confortul și liniștea ca să supraviețuim. De aceea, moartea dansează pe pieptul nostru, într-o vehemență orgi-

astică! Ne sacrifică lacom la banchetul lugubru, cu plânsete și umbre...!

Mușcă din noi moartea, ne seceră părinții, ne seceră frații, ne seceră copiii, ne seceră prietenii, ne seceră pe toți, ca o coasă ce-nfulecă iarba...! Nimeni nu-i poate dejuca planurile, brăzdează lumea, taie în noi cu hămesire și cu cât ne vede mai doborâți, sfâșiați și plânși, cu atât e mai lacomă și mai harnică. Suntem prada și hrana morții iar

de aceea, ea nu închide niciodată ochii, nu cunoaște odihna, nu cunoaște somnul, nu cunoaște pacea. E turbată, e diabolică, e neînduplecată. Zguduie din încheieturi lumea, fumegă și tună cu gura căscată, ghearele scânteind și puterea răului clocotind!

În februarie 2019 a fost rândul frumoasei, dragei Maria Teslaru, actrița la Teatrul Național din București. A așteptat-o ceva vreme, ca un animal de pradă, cu ochii în flăcări la perna pe care a rămas ovalul capului ei, iar când ea nu și l-a mai putut ridica s-a repezit ca lupii la o căprioară fără colți, fără putere, fără instinct ucigaș și a smuls-o din brațele noastre, i-a luat sufletu-i aurit, pe care și l-a pus piatră de inel, iar trupu-i frumos i l-a prăvălit bir, gropii...!

Am rămas mai singuri, am rămas mai învinși. Plângem, uitându-ne în urma ei ca la un gol din sufletul nostru! Ne-au rămas amintirile, fotografiile, gândurile, dar nici o fărâma de speranță să-i mai zărim de acum măcar umbra...!

Aurel V. ZGHERAN

În imagine, Maria Teslaru liceeană (stânga); cu mama sa, Maria Bogonos, Maximilian și Mihaela Zgheran (în dreapta, sus); cu autorul, la o grădină de vară în apropierea Teatrului Național din București, fotografia datând din 2017.